

S. Jensen: Jeg skal gøre den sidste ærede Taler opmærksom paa, at der er ikke saa faa af Beboerne derovre paa Egnen, der mene, at Fiskegaardens Bestyrelse samtidig selv hindrer en tilbørlig Fredning. Det er jeg ikke inde i og kan derfor ikke udtale mig om det, men jeg fastholder, at der er taget tilbørligt Hensyn ogsaa til Fredningen i det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem har ganske Ret i — det sagde jeg ogsaa før —, at jeg ser mere paa Fiskeriinteresserne end paa Fredningsinteresserne. Men jeg ser dog paa begge Dele, og ligesaa sikker, som jeg er paa, at det er rigtigt at beholde Fredningsbestemmelserne, ligesaa sikker er jeg ogsaa paa, at vi skulle tage Hensyn til den Slægt af Fiskere, der nu lever. Det kan ikke nytte, at vi tage saa strenge Fredningsbestemmelser, at de nuværende Fiskere ikke kunne udnytte deres Erhverv. Begge Hensyn skulle forenes, og jeg skønner ikke rettere, end at de ere det i det foreliggende Forslag. Derfor anbefaler jeg det foreliggende Forslag. Jeg afventer Ministerens Svar paa det ærede Medlems Udtalelser. Tror han at kunne bringe en Ændring som den af det ærede Medlem ønsked igennem i Folketinget, skal jeg ikke modsætte mig dette. Men tror han det ikke, vil jeg hellere have det foreliggende Forslag end den Tilstand, vi hidtil have levet under.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ogsaa jeg kunde have ønsket, om den foreliggende Sag var kommen op i dette høje Ting noget før paa Samlingen. Men selv om jeg maa indrømme, at de i saa Henseende fremkomne Beklagelser ere noget begrundede, vil jeg dog tilføje, at det jo ogsaa maa erindres, at denne Sag hører til de allervanskeligste at komme igennem med. Saa snart vi komme ind paa at drøfte Fiskeriforhold, er det jo en bekendt Sag, at Meningen er, hvorledes de skulle ordnes, ere vidt forskellige, og det medfører naturligt langvarige og vidtløftige Forhandlinger. Jeg fremhæver dette, ikke fordi jeg i og for sig er tilfreds med, at Sagen er kommen saa sent her op, men fordi jeg gerne vil gøre gældende, at efter min Mening har det Udvalg, der har behandlet Sagen i det andet Ting, arbejdet ret flittigt for at fremme Sagen. Men det ligger i Sagens Vanskeligheder, naar det ikke er lykkedes at komme hurtigere frem med den.

Naar der nu fra flere ærede Medlemmer er udtalt Ønske om at faa indført

forskellige Ændringer i Forslaget, saa er jeg selvfølgelig villig til at forhandle nærmere derom med det høje Ting eller det eventuelle Udvalg, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at hvis vi indføre Ændringer af større Betydning og navnlig saadanne, som bleve antydede af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) med Hensyn til § 2 og sikkert ogsaa § 4, saa frygter jeg i høj Grad for, at Lovforslaget vil strande. Jeg kender jo dog noget til, hvor vanskeligt det har været at forhandle om disse Spørgsmaal i det andet Ting, og jeg ved, i hvor høj Grad Medlemmerne dernede sætte Pris paa at faa Bestemmelserne, saaledes som de her ere affattede. Jeg tror derfor ikke, at det vil lykkes at føre Sagen igennem, for saa vidt den bliver ændret i saa stor Udstrækning som antydet, navnlig af det ærede 9de kongevalgte Medlem. Jeg skulde derfor være mest tilbøjelig til at anbefale det høje Ting at tage saa varsomt som overhovedet muligt paa Sagen, for saa vidt der er Ønske om at faa den fremmet i denne Samling.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem fremdrog Spørgsmaalet om, hvorvidt det mulig kunde være rigtigt at vente med Sagen til næste Rigsdagssamling, i hvilken vi jo foruden Saltvandsfiskeriloven muligvis ville faa Ferskvandsfiskeriloven til Behandling.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fremstillingen af et nyt Ferskvandsfiskerilovforslag skal jeg udtale, at et saadant er udarbejdet og ligger færdigt til Fremstilling. Naar jeg ikke har fremsat det i denne Samling, er det begrundet i den fremrykkede Tid. Jeg mente ikke, det var nogen Nytte til at kaste ogsaa dette Forslag ind til Forhandling paa Rigsdagen. Men straks ved næste Samlings Begyndelse vil det blive fremsat for Rigsdagen. Dette har jeg ment at burde oplyse, uden at det dog maa opfattes som en Anbefaling for eller Tilskyndelse til at lade den foreliggende Sag hvile. Jeg tror, det vilde være det rigtigste, om vi i Aar kunde faa det foreliggende Lovforslag gennemført, og dette skal jeg gentagende henstille til det høje Ting at medvirke til.

Stilling: Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) har jo Ret i, at den nuværende Tilstand efter Loven af 7. April 1900 er langt bedre i alle Retninger end den tidligere, jeg vil sige: lovløse Tilstand. Men efter at Staten har købt Fiskegaarden, og